

Thomas Söderqvists avhandling "The Ecologists; From Merry Naturalists to Saviours of the Nation" har gett upphov till en debatt mellan Ingemar Nordin och Hans Krook. I dag gör Söderqvist ett inlägg och Krook svarar Nordin.

De har inte läst på...

STIG STRÖMHOLM påpekade i en understreckare (SvD 14/8) att det litterära utbudet har nått sådana proportioner att en ung författare i dag inte kan ta för givet att hans verk överhuvudtaget kommer att recenserar. Och blir verket nämnt är risken stor för att det inte får en *close reading*.

Strömholm vet säkert att uppmärksamhets- och närläsningsproblemen är etter värre när det gäller nya doktorsavhandlingar. Den som skriver Derrivavälsk eller om rengöringsproblem bakom kröken kan säkert räkna med att tidningarna vaknar upp. Per Gahrton blev snarare lus- än närläst. Men hundratals kvalificerade avhandlingar blir varje år förhindrade att möta sin kulturpublik. Så nedrigt behandlas inte ens debuterande poeter!

replik

Jag hör till dem som har fått bingo i recensionslotteriet. "The Ecologists; From Merry Naturalists to Saviours of the Nation" har bl a gett upphov till en debatt här på kultursidan. Ingemar Nordin skrev i SvD 11/8 och 24/8, Hans Krook den 19/8. Så jag kan inte klaga på uppmärksamheten, ej heller på älskvärdheten. Men jag saknar närläsningen.

STRIDSFRÅGAN är följande: Krook traderar en gammal skröna – att det skulle vara miljöförstöringen som gett ekologin vind i seglen. Det är en otillräcklig förklaring hävdar Nordin med hänvisning till min avhandling.



Inget nytt under solen ...

Miljöförstöring är inget nytt under solen och miljöproblem behöver inte nödvändigtvis formuleras i ekologiska termer.

Krook har tydligen inte alls läst vad jag har skrivit. En av de teser, som jag i olika schatteringar driver sida upp och sida ner, är just (som Nordin också påpekar) att ekologin är ett bland

många möjliga sätt att formulera medvetandet om förhållandet mellan organismerna och miljön. I kap. 4.4 påvisar jag dessutom, med klart stöd i källmaterialet, att uppsvinget för det ekologiska medvetandet *bland ekologerna själva* inte alls kan förklaras med hänvisning till miljöproblemen. Det var snarare unga fältbiologers lust att förstå hur fåglarnas antal växlade eller vad som dolles i sjöarnas djup som låg bakom ekologi-boomen ute på universitetsinstitutionerna.

NORDIN ÄR INTE, som Krook, ideologiskt förblindad, så han har förstått den sidan av poängen. Han har också läst på bättre, men inte tillräckligt *close*. Ty jag hävdar också (s. 234) att man skall skilja mellan uppkomsten av en vetenskaplig rörelse nedifrån och dess statliga auktorisering. Även om framväxten av ekologin som vetenskaplig specialitet inte hade särskilt mycket att göra med miljökrismedvetandet, och även om "den ekologiska grundsynen" var resultatet av ett skickligt lobbyarbete från ekologernas sida, så var ekologins nya institutioner, de nya tjänsterna och det massiva ekonomiska stödet under 1970-talet en direkt följd av att många trodde att jordens undergång var nära förestående.

Man kunde med den amerikanske sociologen W I Thomas ord säga att även om miljökrisen var en konstruktion av ekologerna själva, så blev den högst verklig i sina konsekvenser, i detta fall för ekologins uppblomstring som 70-talets vetenskap par excellence. Se det är dialektik!

Thomas Söderqvist